

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ZESPÓŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUFNE

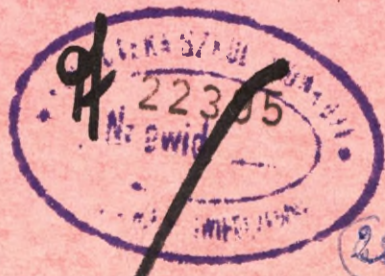
Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców

plk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA I PLANOWANIE WALKI
RADIOELEKTRONICZNEJ W NATARCIU DYWIZJI
(DZ, DPanc)**

Konspekt wykładu

PK 39948

WARSZAWA
STYCZEN
1974

WARSZAWA

STYCZEN

1974

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni Karola Świerczewskiego

ZESPÓŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

DO UŻYTKU
SŁUŻBOWEGO
POUFNE

Egz. Nr 1

Tylko dla wykładowców

płk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA I PLANOWANIE WALKI
RADIOELEKTRONICZNEJ W NATARCIU DYWIZJI
(DZ, DPanc)**

Konspekt wykładu

PK 39949

WARSZAWA
STYCZEN
1974

WARSZAWA

STYCZEN

1974

PK 39949

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im.gen.broni K.Swierczewskiego

ZESPÓŁ WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ

POUFTKO
KONWERSO

POUFTNE 1

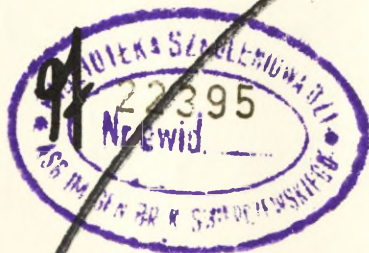
Egz.Nr.....

Dla wykładowców

Amel. 12657 p

plk dr Henryk PIEKARSKI

ORGANIZACJA I PLANOWANIE WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ
W NATARCIU DYWIZJI /Dz, DPanc/
KONSPEKT - WYKŁADU

AKADEMIA SZTABU GEN. WP
ul. Szwedzka 10
01-145 Warszawa

39949

PLAN WYKŁADU

Wstęp /rola i znaczenie walki radioelektronicznej/ 5 min

- I. Organizacja i planowanie walki radioelektronicznej
w natarciu dywizji /DZ, DPanc/ ..... 15 min
- II. Niszczenie obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela
w natarciu dywizji /Dz, DPanc/ ..... 10 min
- III. Organizacja i możliwości wsparcia radioelektronicznego
w natarciu dywizji /Dz, DPanc/ ..... 20 min
- IV. Ugrupowanie bojowe kompanii zakłóceń łączności UKF ..... 15 min
- V. Realizacja zadań wsparcia radioelektronicznego w toku
natarcia dywizji / Dz, DPanc/ ..... 20 min
- Z a k o ń c z e n i e ..... 5 min

I. ORGANIZACJA I PLANOWANIE WALKI RADIOELEKTRONICZNEJ W NATARCIU
DYWIZJI /Dz, DPanc/.

Walkę radioelektroniczną w natarciu dywizji /Dz, DPanc/ organizuje się w celu:

- wykluczenia możliwości efektywnego zastosowania przez przeciwnika broni jądrowej;

- obniżenia efektywności zastosowania klasycznych środków rażenia;

- osłabienia wartości bojowych zgrupowań wojsk nieprzyjaciela, przez dezorganizację dowodzenia oraz współdziałania podczas prowadzonych działań i zastosowania środków ogniowych;

- przeciwdziałania rozpoznaniu radioelektronicznemu przeciwnika, przez organizowaną tzw. walkę /ochronę/ z rozpoznaniem radioelektronicznym;

- ochronę własnych systemów dowodzenia, szczególnie środków i kanałów /relacji/ łączności, przed zakłóceniami przeciwnika.

organizacja walki radioelektronicznej na szczeblu dywizji /Dz, DPanc/ obejmuje:

- rozpoznanie radioelektroniczne;

- niszczenie obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela /punkty dowodzenia i węzły łączności środki i urządzenia łączności, stacje radiolokacyjne, urządzenia zdalnego sterowania i naprowadzania itp/;

- wsparcie radioelektroniczne nacierających wojsk dywizji, przez obezwładnianie zakłóceniami urządzeń radioelektronicznych systemów dowodzenia i kierowania środkami rażenia nieprzyjaciela /główne środki łączności radiowej i radioliniowej/;

- walkę z rozpoznaniem radioelektronicznym nieprzyjaciela, za którą odpowiedzialni są dowódcy i sztaby od szczebla pododdziału wzwyż;

- ochronę łączności radiowej i radioliniowej dywizji przed zakłóceniami radioelektronicznymi nieprzyjaciela, na każdym szczeblu dowodzenia.

Walkę radioelektroniczną planuje się na głębokość zadania bojowego dywizji /Dz, DPanc/. Najbardziej jednak szczegółowo planowane i organizowane są przedsięwzięcia na głębokość zadania bliższego dywizji /10 - 25 km/.

Głównym organizatorem walki radioelektronicznej jest dowódca dywizji. Ocenia on system dowodzenia przeciwnika i określa jego czułe - newralgiczne miejsca. Podejmuje decyzję odnośnie zastosowania środków ogniowych, specjalnych i pododdziałów w celu naruszenia - dezorganizacji dowodzenia wojskami nieprzyjaciela. Określa podstawowe zadania w zakresie naruszenia - dezorganizacji dowodzenia, jakie siły i środki należy użyć do wykonania tych zadań, czas i kierunek skupienia głównego wysiłku walki radioelektronicznej, stosownie do wykonywanych zadań przez dywizję /Dz, DPanc/.

Określa w decyzji ważniejsze obiekty radioelektroniczne, na które należy wykonać uderzenia ogniowe oraz precyzuje zadania dla wojsk raketowych i artylerii jak również dla wspierającego lotnictwa.

Dowódca uwzględnia konieczność obezwładnienia punktów dowodzenia, węzłów łączności i grup środków radioelektronicznych, rozwiniętych w ugrupowaniu bojowym nieprzyjaciela.

Określa szczegółowo kiedy, z jakiej rubieży i w jakim okresie stosować obezwładnienie systemu dowodzenia nieprzyjaciela zakłóceniami radiowymi.

Ogólne kierownictwo w zakresie planowania i organizowania walki radioelektronicznej sprawuje szef sztabu dywizji, a bezpośrednim wykonawcą zaplanowanych przedsięwzięć jest starszy pomocnik szefa wydziału operacyjnego do spraw walki radioelektronicznej.

Sztab przygotowuje dowódcy niezbędne dane do podjęcia decyzji, w zakresie: naruszenia - dezorganizacji systemu dowodzenia wojskami nieprzyjaciela; organizacji i realizacji ^{zadań} rozpoznania systemów i środków radioelektronicznych przeciwnika, walki z rozpoznaniem nieprzyjaciela i ochrony środków radioelektronicznych systemu dowodzenia pułków /pz, pcz/ i dywizji przed zakłóceniami nieprzyjaciela.

Przed podjęciem decyzji przez dowódcę dywizji, sztab na podstawie dokonanej oceny sytuacji radioelektronicznej, przygotowuje propozycje w zakresie dezorganizacji systemu dowodzenia wojskami oraz systemu kierowania środkami rażenia nieprzyjaciela.

W propozycjach tych wyjaśnia: jakie obiekty radioelektroniczne systemu dowodzenia nieprzyjaciela i kiedy należy niszczyć środkami ogniowymi; z jakiej rubieży, kiedy i w stosunku do jakich środków i relacji łączności należy stosować obezwładnienie zakłóceniami; jakie odcinki /rejony/ terenu należy maskować pod względem radiolokacyjnym; zakres i sposób walki z rozpoznaniem radioelektronicznym oraz zakres ochrony środków łączności pułków /pz, pcz/ i dywizji przed zakłóceniami nieprzyjaciela.

Po podjęciu decyzji przez dowódcę dywizji, szef sztabu wydaje wytyczne do organizacji walki radioelektronicznej, w których wyszczególnia:

- ważniejsze zadania i kierunki, na jakich należy skupić główny wysiłek walki radioelektronicznej;

- jakie obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela należy niszczyć i zakłócać w pierwszej kolejności, w jaki sposób i jakimi

środkami;

- jakie przedsięwzięcia należy wykonać w zakresie ochrony i maskowania radioelektronicznego oraz kolejność ich realizacji;
- jakie obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela i do jakiego terminu należy rozpoznać lub dodatkowo rozpoznawać, jakimi siłami i środkami, w jakim okresieⁱ w jaki sposób;
- jakie i w jakim terminie należy wykonać przedsięwzięcia ochrony własnych środków radioelektronicznych przed rozpoznaniem i zakłóceniami radioelektronicznymi nieprzyjaciela.

II. NISZCZENIE OBIEKTÓW RADIOELEKTRONICZNYCH NIEPRZYJACIELA W NATARCIU DYWIZJI /Dz, DPanc/.

W procesie organizowania walki radioelektronicznej sztab dywizji /Dz, DPanc/ dokonuje podziału obiektów i środków radioelektronicznych podlegających zniszczeniu pomiędzy pułki pierwszego rzutu, uwzględniając przy tym to, że część obiektów jest niszczonea środkami armii.

Na pułki pierwszego rzutu nakłada się zadania niszczenia obiektów radioelektronicznych rozmieszczonych w ich pasach natarcia, na głębokość 6-8 km od przedniego skraju obrony nieprzyjaciela. Pułki swoimi środkami ogniowymi niszczą punkty dowodzenia i węzły łączności batalionów, dywizjonów artylerii, brygad, grupy nadajników zakłócających i stacji radiolokacyjnych obserwacji pola walki i kierowania ogniem artylerii.

Ogółem każdy pułk /pz,pcz/pierwszego rzutu winien zniszczyć około 4-6 obiektów radioelektronicznych.

Dywizja /Dz, DPanc/ swoimi siłami i środkami niszczy obiekty radioelektroniczne nieprzyjaciela rozmieszczone w pasie natarcia na głębokość od 6-8 km do 20-26 km. W pasie natarcia siłami i środkami ogniowymi dywizji winny być niszczone:

- dwa punkty dowodzenia dywizji nieprzyjaciela /GSD, ZSD lub WSD/;
- dwa punkty dowodzenia brygad nieprzyjaciela /GSD, TSD/;
- jeden lub dwa punkty dowodzenia dywizjonów rakiet;
- jeden lub dwa posterunki naprowadzania lotnictwa;
- cztery lub pięć węzłów łączności i grup nadajników zakłócających nieprzyjaciela;
- jedną lub dwie stacje radiolokacyjne rozpoznania naziemnego /obserwacji pola walki/.

Ogółem w pasie natarcia dywizji /Dz, DPanc/ podlega zniszczeniu 11-13 obiektów radioelektronicznych nieprzyjaciela.

III. ORGANIZACJA I MOŻLIWOŚCI WSPARCIA RADIOELEKTRONICZNEGO W NATA- RCIU DYWIZJI /Dz, DPanc/.

Wsparcie radioelektroniczne w natarciu dywizji /DZ, DPanc/ realizuje się przez obezwładnienie zakłóceniami łączności radiowej i radioliniowej nieprzyjaciela.

Zakłóceniami obezwładniania winna być łączność radiowa KF nieprzyjaciela organizowana na szczeblu brygady, z batalionami oraz na szczeblu dywizji, z brygadami /BZ, BPanc/, jak również z dowództwem i sztabem korpusu /KA/. Zadania te na kierunku natarcia dywizji wykonuje się siłami i środkami armii /kompania zakłóceń łączności KF ze składu batalionu zakłóceń taktycznych/. W całym pasie natarcia dywizji /DZ, DPanc/, szczególnie na głównym kierunku uderzenia, zakłóceniami obezwładniania winna być również łączność radiowa UKF batalionów, brygad i dywizji /DZ, DPanc/ nieprzyjaciela.

W czasie marszu wojsk dywizji z rejonu wyjściowego na rubież wejścia do walki, w celu maskowania marszu przed rozpoznaniem radiowym nieprzyjaciela, winny być stosowane zakłócenia zapasowe pracy posterunków rozpoznania radiowego nieprzyjaciela.

Z chwilą rozpoczęcia ogniowego przygotowania ataku należy obezwładnić zakłóceniami relację łączności radiowej baterii i dywizjonów artylerii nieprzyjaciela.

Podczas przełamywania pierwszych pozycji obrony nieprzyjaciela - do rubieży zadania bliższego dywizji /DZ, DPanc/, zakłóceniami należy obezwładnić łączność radiową dowództwa i sztabu dywizji z brygadami, łączność brygad /BZ, BPanc/ z batalionami oraz łączność współdziałania batalionów z artylerią.

Relacje łączności radiowej nieprzyjaciela podlegające zakłóceniom

Szczebel dowodzenia	Liczba ważniejszych relacji łączności UKF nieprzyjaciela
Dywizja /DZ, DPanc/	6 - 8
1 - 2 Brygady /BZ, BPanc/	10 - 20
Pododdziały artylerii	8 - 10
Rejonowe węzły łączności dywizji /DZ, DPanc/	2 - 3
O g ó ł e m	26 - 41

Do wykonania zadania dnia, w pasie natarcia dywizji /DZ, DPanc/, należy obezwładnić zakłóceniami znacznie większą ilość relacji łączności nieprzyjaciela.

Relacje łączności radiowej nieprzyjaciela podlegające zakłóceniom

Szczebel dowodzenia	Liczba ważniejszych relacji łączności UKF nieprzyjaciela
Dywizja /DZ, DPanc/	6 - 8
3 Brygady /BZ, BPanc/	30
Pododdziały artylerii	16 - 20
Rejonowe węzły łączności operacyjne i dywizji /DZ, DPanc/	6 - 8
O g ó ł e m	58 - 66

W celu wykonania zadań wsparcia radioelektronicznego /obezwładnienia zakłóceniami łączności UKF nieprzyjaciela/ dywizja /DZ, DPanc/ nacierająca na kierunku głównego uderzenia armii, może otrzymać /jako wzmocnienie/ kompanię zakłóceń łączności radiowej UKF, ze składu batalionu zakłóceń taktycznych

Przydzielona do dywizji kompania zakłóceń UKF w wyposażeniu posiada 9 stacji zakłócających UKF typu - R-330A, 9 odborników radiowych UKF R-323 z przystawkami panoramicznymi, 1 lub 2 namierniki radiowe R-363 oraz inne urządzenia techniczne i radio-

ców przydzielonego do armii, wyposażone w stacje zakłócające typu R-949. W komplecie każdej stacji znajdują się cztery nadajniki zakłócające. Jeden śmigłowiec zakłócający może zakłócać w zakresie 500-600 MHz przy $H = 1000$ m na odległość do 100 km; przy $H = 2000$ m na odległość do 135 km, a przy $H = 3000$ m na odległość do 150 - 170 km.

Trasy przelotów śmigłowców wybiera się w odległości do 15 km od linii styczności wojsk z takim wyliczeniem podczas wykonywania zakłóceń aby częstotliwość głównego listka promieniowanej energii elektronicznej była skierowana na anteny zakłócających stacji radioliniowych nieprzyjaciela.

IV. UGRUPOWANIE BOJOWE KOMPANII ZAKŁÓCEN ŁACZNOŚCI UKF

Ugrupowanie bojowe pododdziałów zakłóceń jest to odpowiednie rozmieszczenie w terenie sił i środków do prowadzenia rozpoznania radiowego i zakłóceń, stosownie do wykonywanych zadań bojowych wojsk.

Ugrupowanie bojowe kompanii zakłóceń UKF składa się z: ugrupowań bojowych plutonów zakłóceń, posterunku namierzania radiowego, posterunku wykrywania i wskazywania obiektów radioelektronicznych oraz stanowiska dowodzenia dowódcy kompanii zakłóceń.

Sposób ugrupowania bojowego kompanii zakłóceń zależy od: wykonywanych zadań w zakresie rozpoznania i zakłóceń, sytuacji taktycznej, zadania bojowego dywizji /DZ, DPanc/, warunków terenowych i atmosferycznych oraz warunków rozprzestrzeniania się fal elektromagnetycznych.

Kompanię zakłóceń UKF ugrupowuje się w pasie natarcia dywizji /DZ, DPanc/ plutonami, w odległości 2 - 4 km od linii styczności wojsk. W rejonach rozwinięcia plutonów, stacje zakłóceń rozmieszcza się w odstępach 500 - 1000 m i więcej, jedna od drugiej.

Poszczególne plutony zakłóceń działają w ugrupowaniu bojowym i na kierunkach natarcia pułków /pz, pcz/ pierwszego rzutu dywizji. Jeśli w pierwszym rzucie dywizji działać będą dwa pułki /pz, pcz/ to na głównym kierunku uderzenia dywizji winny prowadzić zakłócenia dwa plutony, a na drugim kierunku jeden pluton. W wypadku gdy w pierwszym rzucie dywizji działają trzy pułki /pz, pcz/ to na kierunku natarcia każdego pułku należy wykonać zakłócenia siłami i środkami plutonu.

W zależności od szerokości pasa natarcia dywizji /DZ, DPanc/

plutony zakłóceń UKF rozwija się wzdłuż frontu w odległości do 10 km lub 15 km jeden od drugiego. Poszczególne plutony ze składu kompanii zakłóceń łączności UKF, działając w ugrupowaniu bojowym pułków pierwszego rzutu, prowadzą zakłócenia w ruchu i z krótkich postojów.

Posterunki namierzania UKF rozwija się w ugrupowaniu bojowym kompanii w odległości 3 - 5 km od linii styczności wojsk. Jeśli w wyposażeniu kompanii znajdują się dwa namierniki radiowe, to rozwija się je w rejonach rozwinięcia skrzydłowych plutonów zakłóceń UKF, tzn. na prawym i lewym skrzydle pasa natarcia dywizji. W wypadku jeśli w wyposażeniu znajduje się jeden namiernik to wówczas rozwija się przy stanowisku dowodzenia dowódcy kompanii. W takich wypadkach bazę namiaru /podstawę namiaru/ tworzą namierniki dwóch kompanii zakłóceń UKF działających na styku.

Stanowisko dowodzenia dowódcy zakłóceń UKF rozwija się w centrum ugrupowania kompanii w odległości 4 - 6 km od linii styczności ^{wojsk}. W rejonie stanowiska dowodzenia rozwija się stacje rozpoznania i przechwyty radiowego /stacje nasłuchu/. Stanowisko dowodzenia dowódcy kompanii może być rozwijane przy plutonie zakłóceń, który wykonuje zakłócenia na głównym kierunku uderzenia dywizji /DZ, DPanc/.

Czas prowadzenia zakłóceń, z rejonów rozwinięcia pododdziałów zakłóceń UKF na rubieży wejścia do walki, zależy od zasięgu stacji zakłócających i tempa natarcia. Przy tempie natarcia wojsk 4 - 6 km na godzinę, plutony zakłóceń UKF będą prowadziły zakłócenia łączności radiowej nieprzyjaciela, nie dłużej jak godzinę. Po godzinie walki, kiedy nacierające wojska opanują

teren po stronie nieprzyjaciela na głębokość około 4 - 6 km, winien rozpocząć się ruch plutonów zakłóceń UKF za nacierającymi wojskami. Plutony zakłóceń łączności UKF winny przesuwać się, za nacierającymi batalionami pułków pierwszego rzutu w przyjętym wcześniej ugrupowaniu bojowym pierwszego rzutu prowadząc zakłócenia w ruchu.

Przesunięcia kompanii zakłóceń łączności UKF można dokonywać w dwojaki sposób: całością lub kolejno plutonami.

Jeśli przesunięcie dokonuje się całością sił kompanii /przy wysokim tempie natarcia/przesuwające się plutony muszą być w stałej gotowości do rozwinięcia prowadzenia zakłóceń na postoju. Zajmowanie odpowiednich stanowisk do prowadzenia zakłóceń, najczęściej następuje w wypadku napotkania przez nacierające pułki /pz,pcz/ silnego opołu nieprzyjaciela.

Jeśli przesunięcie dokonuje się kolejno plutonami, to z takim wyliczeniem aby plutony pozostające na postoju obezwładniały zakłóceniami relacje łączności radiowej brygady pierwszego rzutu nieprzyjaciela, a plutony przesuwające się za nacierającymi pułkami /pz,pcz/ obezwładniały zakłóceniami zaporowymi w ruchu relacje łączności radiowej dowodzenia i współdziałania batalionów nieprzyjaciela.

V. REALIZACJA ZADAŃ WSPARCIA RADIOELEKTRONICZNEGO W TOKU NATARCIA DYWIZJI /DZ, DPanc/

W celu wykonania zadań wsparcia radioelektronicznego w natarciu dywizji /DZ, DPanc/ z rejonów wyjściowych położonych w głębi, kompanię zakłóceń łączności radiowej UKF i kompanię rozpoznania radioelektronicznego dywizji przegrupowuje się w pierwszej kolejności na rubież wejścia do walki. Przegrupowania należy dokonać jeszcze przed rozpoczęciem marszu na rubież wejścia dywizjonu rakiet taktycznych, pododdziałów artylerii i pułków pierwszego rzutu dywizji.

Kompania zakłóceń UKF po wykonaniu marszu przyjmuje odpowiednie ugrupowanie. Rozwija się plutonami w pasie natarcia dywizji /DZ, DPanc/ w odległości 2 - 4 km od linii styczności wojsk, stosowanie do wyznaczonych kompanii zadań.

Po rozwinięciu się, kompania rozpoczyna prowadzenie rozpoznania pracy środków łączności radiowej nieprzyjaciela. Jednocześnie organizuje się i nawiązuje łączność z kompanią rozpoznania radioelektronicznego dywizji oraz wojsk znajdujących się w styczności z nieprzyjacielem. Dowódca kompanii otrzymuje od nich posiadane i uzyskane dotychczas informacje o pracujących systemach i środkach radioelektronicznych, sposobie organizacji dowodzenia i łączności oraz właściwościach i cechach charakterystycznych pracy środków łączności nieprzyjaciela.

Z chwilą rozpoczęcia ogniowego przygotowania ataku, równocześnie z niszczeniem obiektów radioelektronicznych, należy obezwładniać zakłóceniami relacje łączności radiowej dowodzenia i kierowania oddziałów i pododdziałów artylerii nieprzyjaciela.

Po wykonaniu uderzeń ogniowych na punkty dowodzenia i węzły łączności, nieprzyjaciel będzie zmuszony przesunąć do innych zapasowych rejonów szereg punktów dowodzenia, przechodząc równocześnie do wykorzystania w dowodzeniu wojskami głównie łączności radiowej. W tym okresie kompania zakłóceń UKF winna rozpocząć obezwładnienie łączności radiowej dowodzenia, współdziałania/szczególnie z artylerią/ oraz łączności kierowania ogniem artylerii brygad i batalionów pierwszego rzutu nieprzyjaciela.

W miarę rozwijania się natarcia i przesuwania się wojsk dywizji /DZ, DPanc/ w głąb obrony nieprzyjaciela, kompania zakłóceń obezwładnia zakłóceniami wykryte relacje łączności nieprzyjaciela, stosując zakłócenia selektywne i pasmowe oraz niekiedy zaporowe.

Po przełamaniu przez wojska dywizji /Dz, DPanc/ pierwszej rubieży obrony nieprzyjaciela plutony zakłóceń, ze składu kompanii, przesuwa się kolejno do przodu, w celu zajęcia dogodnych rejonów do obezwładniania zakłóceniami łączności radiowej nieprzyjaciela na kierunku wprowadzenia do walki pułku /pz, pcz/ drugiego rzutu dywizji lub na kierunku odparcia kontrataku drugich rzutów /odwodów/ nieprzyjaciela.

Z chwilą rozpoczęcia przez przeciwnika ogniowego przygotowania kontrataku, wszystkie środki zakłócające, ze składu kompanii, obezwładniają zakłóceniami łączność radiową artylerii oraz łączność radiową pododdziałów nieprzyjaciela podchodzących do rubieży kontrataku.

Podczas wprowadzania do walki pułków drugiego rzutu, siły i środki kompanii zakłóceń UKF skrycie doprowadza się do rubieży wejścia do walki pułku drugiego rzutu dywizji, rozwijając je jak najbliżej /2 - 3 km/ tej rubieży. W tym okresie kompania obezwładnia zakłóceniami łączność oddziałów i pododdziałów nieprzyjaciela broniących się na kierunku wejścia do walki pułku drugiego rzutu jak również łączność podchodzących z głębi odwodów nieprzyjaciela. W tym okresie intensywnie obezwładniać należy także łączność artylerii.

W wypadku forsowania przeszkody wodnej, środki zakłócające poszczególnych plutonów, ze składu kompanii, należy przydzielać do oddziału wydzielonego lub do awangardy, w tym celu aby mogły one do czasu podejścia głównych sił dywizji /DZ, DPanc/ do przeszkody wodnej zorganizować rozpoznanie i być w gotowości do stosowania zakłóceń pracy środków łączności oddziałów i pododdziałów nieprzyjaciela broniących przeszkody wodnej.

W pościgu za nieprzyjacielem szczególnie ważnym zadaniem jest naruszenie łączności radiowej awangard nieprzyjaciela z ich siłami głównymi oraz łączności radiowej współdziałania, wycofujących się oddziałów nieprzyjaciela. Aby wykonać te zadania plutony zakłóceń, ze składu kompanii, należy przydzielać do pułków pierwszego rzutu dywizji /DZ, DPanc/ wykonującymi pościg za nieprzyjacielem. Obezwładnianie zakłóceniami łączności radiowej realizuje się w większości w ruchu lub z bardzo krótkich postojów, stosując przesunięcia plutonów od jednej dogodnej do zakłóceń rubieży do drugiej.

Z a k o ń c z e n i e

W zakończeniu przekazać informację o aktualnej /obowiązującej i uzupełniającej/ literaturze z zakresu walki radioelektronicznej. Ponadto przekazać informację o przygotowaniu się do zajęć grupowych w ramach ćwiczenia głównego na temat: "Działanie kompanii zakłóceń UKF w natarciu dywizji zmechanizowanej /DZ/".

Opracował

/-/ płk dr Henryk PIEKARSKI

Wykonano 7 egz.

Egz.nr.1 - 7 Bibl.Tajna

Wyk.płk Piekarski

Druk H.J.

Nr.Ks.pf 2131/ pf4326/WW

Kor.M.E.

WYKONANO 7 EGZ.
2131

